

Waarde schrijvers.

Waarde vrienden-van-schrijvers, zonder wie het schrijven niet kan.

Waarde Leuvenaars en niet-Leuvenaars, en alles daartussen.

Ik steek van wal met een voorstel: vanavond vieren we, uitbundig en collegiaal. Daar is immers meer dan genoeg reden toe. We vieren dat honderden jonge mensen de strijd tegen de moedeloosheid, het writer's block en de creatieve verwoestijning nog niet hebben gestaakt. We vieren dat er nog hoop is. Zolang we boven het wapen de pen blijven kiezen, blijft de hoop op deze bol leven. Jullie zijn daar medeverantwoordelijk voor en ik feliciteer jullie allen evenredig. Jullie hadden nochtans ontelbare alternatieve keuzes kunnen maken. Alles behalve schrijven. Jullie hadden de apps op jullie toestellen op kleurcode of privacy-ranking kunnen sorteren. Jullie hadden geblinddoekt Pokémon Go kunnen spelen in de toiletten van Museum M. Jullie hadden seizoen vijf van *Game of Thrones* — het allerbeste seizoen — kunnen kijken met 200% audiovertraging en 300% beeldversnelling en ga zo maar even door. De lijst met 21ste-eeuwse afleidingen is eindeloos en uitgebreid.

Maar, neen. Jullie schreven, schrapten en stuurden moedig in. Terwijl jullie je bogen over de serieuze en vaak confronterende arbeid van het schrijven, waren jullie tijdelijk schitterend onproductief in de ogen van de meesten. Maar jullie lieten je niet ontmoedigen. Jullie gezamenlijke brein- en verbeeldingskracht manifesteerde zich in de vorm van ontroerende, ontwapenende en ook balorige poëzie, meeslepende dystopische fictie en ontwapenende beschrijvingen van verloren geliefden. Misschien soms ook net iets té veel verloren geliefden, gebroken harten en rouwende ik-figuren. Het verzamelde lichaam dat zichzelf de jury noemt, laat het niet na op te merken dat de verbeelding een onvoorstelbaar wijde, onmetelijk grote wereld herbergt en vaak meer, veel meer te bieden heeft dan wat er voor je neus hangt. "Schrijf wat je kent," zeggen ze wel eens, maar ons advies is om dit niet té letterlijk te nemen. Rek de taal uit tot ze bijna barst.

Desondanks trokken velen onder jullie wel de robuuste narratieve schoenen aan en sleurden ons mee over de drempel van het bekende. Jullie schreven over overkookte patatten en zelfrijdende auto's, over veilige havens en oude wonden. Er ontvouwdend zich verhalen over geheime zwempartijen en lugubere ontdekkingen, angstaanjagende karkassen en verboden liefde. De trein waarop jullie ons meenamen, doorkruiste tal van gebieden en had vele maffe haltes.

Er waren natuurlijk een aantal haltes waar we het liefst vertoefden. Ieder van jullie verdient vanavond lof, dat staat buiten kijf, maar voor een aantal onder jullie geldt dat ze uitzonderlijk zijn geslaagd in hun creatieve opzet.

Onze eerste eervolle vermelding gaat naar een ontwapenende en doorleefde tekst over een gedurfd en pijnlijk onderwerp: verboden liefde. Hoewel er stilistisch nog wel wat winst te behalen valt, en we wat betreft de ontboezemende beschrijvingen af en toe trop is te veel dachten, waren we onder de indruk van de durf die achter deze tekst schuilgaat. Ook het creatief vermengen van meerdere narratieve genres vonden we ambitieus. Met heel veel plezier en nieuwsgierigheid naar meer, feliciteren we daarom de 17-jarige **Anna Verbeek**.

De tweede eervolle vermelding geven we aan een tekst die bestaat uit een rug, een borstkas, een paar voeten, vingers en een leeg bed. De tekst wist ons te bekoren via zijn talrijke perspectiefwisselingen, het beheerste tempo en de samensmeltende lichamen. De jury geeft als advies mee dat je moet waken voor al te gemakkelijke beweringen die enkel je verhaallijn dienen en verder weinig relevantie hebben. Desondanks willen we de schrijver van 'Hh' graag prijzen voor het geleverde narratieve spanwerk en de felicitaties gaan dus uit naar de 22-jarige **Arno Boey**.

Ik zei natuurlijk niet zomaar dat er reden tot vieren was, want we kennen vanavond namelijk ook nog een derde eervolle vermelding toe. Die gaat voor de verandering eens naar een dichter, de eerste van vanavond. We genoten van een reeks gedichten waarin een mens schitterend tot tros tomaten wordt gereduceerd. Een reeks waaruit een stem spreekt die duidelijk al veel heeft gegrasdruind in de hedendaagse poëzie en tegelijk evenwichtig als onverwacht uit de hoek kan komen. Hier is

vakmanschap in de maak. Misschien zou het de schrijver betamen zichzelf wat meer te verrassen, op vormelijk en thematisch niveau, maar dat advies geven we enigszins voorzichtig aan haar mee. In elk geval feliciteren we van harte de 24-jarige **Sara Eelen**.

Op naar de laatste drie haltes, voor onze trein de nacht doorklieft.

De derde plaats gaat ook naar een dichter, iemand die ons een reeks voorschotelde waarin we Joegoslavische valiezen meezeulden richting Aleppo, Ecuador en Brussel-Zuid. We lazen een doorleefde stem met gevoel voor wereldse metaforen. Een stem die getuigt van veel levenswijsheid en een trefzekere overtuiging in haar eigen kunnen. Ik citeer en laat de tekst voor zich spreken: "Niets is gezonder / dan de grond van je vaderland / ik ben de betekenis / van onze vlag vergeten / ik dacht dat rood / de kleur van bloed voorstelde." Het is een eer om de derde prijs toe te kennen aan de 19-jarige **Rand Helawi**.

Op de tweede plaats staat een tekst die we vooral omwille van de insteek en geëtaleerde verbeeldingskracht nog lang voelden nazinderen. Hoewel de familiale kring en ons amoureuze verleden al millennia dankbare inspiratiebronnen vormen, is het extra verfrissend om teksten te lezen die *out there* zijn: verhalen waarin onbestaande werelden worden verbeeld en mogelijke toekomsten worden geformuleerd. Deze dystopische tekst sleurde Leuven naar een wrang 1984 2.0, waar likes en credits, gehoorzaamheid en intolerantie het hoogste goed zijn. Nog meer dan nu al het geval is. Met nieuwsgierigheid naar een vervolgvraagstuk reiken we daarom de tweede prijs uit aan de 24-jarige **Pieter-Jan De Knijf** voor zijn verhaal 'Oogcontact'.

De schrijver van de tekst die vanavond met de eerste prijs de deur uit loopt, is iemand met wie de voltallige jury eens flink op stap wil gaan, om uit te pluizen waar zijn mythologie de mosterd haalt. De eerste plaats gaat vanavond naar een schijnbaar eindeloos uitdijend en meanderend, zichzelf tegensprekend en corrigerend gedicht, dat getuigt van een voorliefde voor experiment en lak heeft aan poëtische conventie. We hoorden verre echo's van C.B. Vaandrager en Ton Lebbink, en lachten hardop om de branie en juxtaposerende zelfkritiek van de spreker. De tekst die vanavond in Leuven met de kroon beloond wordt en het binnenkort in de finale zal opnemen tegen andere kaskrakers, is het smeuijge anti-narratieve 'Millennial Mythologie' van de 23-jarige **Jeff Aendenboom**. Gefeliciteerd, en kom ons opzoeken na de wedstrijd.

Namens de jury van Write Now! Leuven 2019,

Arno Van Vlierberghe - Juryvoorzitter
Sien Volders
Katrien De Loose